

Ady Endre: Héjja-nász az avaron

A zöld dívánon ültem,
Nagy, zöld dívánon ültem.

Mellettem Léda, a céda,
Mellettem Léda, a céda.

Kánikula volt éppen,
Kánikula volt éppen.

Tompán a falra néztünk,
A nagy, barna falra néztünk.

És semmit sem csináltam...
És semmit sem csináltam...

Rokkanások az éjszakában

Marnak a bamba kanok,
Míg megrokkanak.
Fütyül reájuk dalom,
Bús dalom, új dalom!

Rokkanni, rokkanni fáj,
De jaj, muszáj,
Nagyot koppan a dalom,
Bús dalom, új dalom.

1907

Farkas Imre: Líra

Az illatos kis selyemkendőt,
Míg kacagott a bálterem,
Ott hordoztam, némán, kesergőn,
Szomorú, büszke szívemen.

Az illatos kis selyemkendőt,
Mely az én gyászom fátyola,
Itt esküszöm, bizonyos célra
Én nem használom, nem, soha!

1907

Endrődi Sándor: Anakreoni dal

Az átkos közügyektől
Szerényen elvonulva,
Mint jó költőkhöz illő,
Kik bokros érdemekkel
Lendítik a közérzést:
Igyunk tisztelt barátim
Finom Törley Talizmánt!
Pukkadjon és mukkanjon
És susterogva szálljon
A pezsgó a plafondig.
Derűs, ám illedelmes
Jókedvünk bő nedűjét
Engedjük folyni jócskán!
Élc, szellemi röppentyű
Tisztos határaink közt
Sziporkázzék, ahogy tud.
S bár egy kicsit elázunk,
Legyen a gallér tiszta!

1907

Ábrányi Emil: Jogot a népnek

Jogot a népnek! Én is vallom ezt,
Testvéri hévvel én is hirdetem!
A jogtalanság tépi lelkeket
S könnyezve látja a nyomort szemem!
Vallásom az, hogy, mint Petőfi mondja,
Legyen szabadság mindenekfelett
És minden munkás, aki fárad, épít,
Mindennap szeljen egy kis kenyeret!

És így tovább, öt strófán keresztül.

1907

Erdős Renée: Sappho

Te vagy a párom. Te forró, te szép.
Hallgasson el most a langyos beszéd,
Csak takarjon el az ébenhajad.
A tested kell csak! Te kellesz magad!

Te vagy a párom. Te hiú, te nagy;
Te keleti véremnek vére vagy,
Csókolj, ahogy bírsz. Én hagyom magam,
Alázatosan, némán, ittasan!

Te vagy a párom. Kergess el, ha tudsz!
Mondd, hogy gyűlölsz! Én azt mondom: hazudsz!
Tied a vágyam, titkos ölelésem,
De hej, sokáig te se kellesz nékem!

1907

Csizmadia Sándor: Hajnalban

Megyek a büszke paloták során,
Elvtársi daccal, józan, szabadon,
Már pirkad a nap, ámbár még korán,
Körülbelül úgy öt óra vagyon!

Tütül a gyár, hever a tőke még,
Selyem párnáin hortyog vagy motyog,
A proletár a sárga gyárba lép,
Az arc tüzel és a gyomor korog.

Igen, igen! Míg a bitang herék
Élnek, mint vízben a hal vagy sirály,
Azalatt lendül a sok lendkerék,
Öcsém dolgozni, néném mosni jár!

1907

Nyár

Feleki Sándor:

Meleg van. A rét zöld és
Peng az éles kasza.
Kaszálnak a kaszálók
S este térnek haza.

Elnézem a kaszálást
S ajkam imát remeg.
Mily jó is lesz majd télen,
Ha sütnék kenyeret.

1907

Szabó Sándor:

A csalit hús homályán
Bolyongok csöndesen
S szívemben kis virágként
Nyit szerelem.

A csalit hús homályát
Fuvalom lengi át
S én is halkán rebegek
Estimát.

1907**Fülei Sz. Lajos:**

Nyáron nyaralás van,
Igy van ez szokásban,
Nyaralnak Karlsbadban
Mari a Franzensbádban.

Pedig a dolognak
Helyes megoldása
A Tatra vagy Bártfa,
De főleg Szováta!

1907

Szegedi önarcképek

1

Mindenféle igazgató
Elszerződtet engem,
Én pediglen itt maradok,
De én nem szégyenlem.
Kicsi vagyok, majd megnövök
S leszek fővárosi,
Az én nevem, híres nevem
Kukorica, Kukorica Rózsi.

2

A szegedi humoristák
Mind belőlem élnek,
Én köteles híve vagyok
Minden nőszemélynek.
Városházban és színházban

Első helyen ülök,
Az én nevem, becses nevem
Kukorica, Kukorica Fülöp!

3

Az én szavam Isten szava,
Mert a néppel tartok,
Meginog a toronyalja,
Ha egyet rikkantok.
Sokat beszél az ember, míg
Feje lágya benő,
Az én nevem, ösmert nevem
Kukorica, Kukorica Benő!

4

Szeged város, híres város,
Tápéval határos,
Van is neki panamája
S ez az általános,
Én pediglen tisztogatok,
A dolgok így állván,
Az én nevem, régi nevem
Kukorica, Kukorica Kálmán.

5

Szürdölmányom ezüst gomb és
Szegeden kultúra,
Mit tudják itt, mi fán terem
Preludium, fuga.
Mikor adnak itt operát,
Mely sok pénzt igényel?
Az én nevem, jeles nevem
Kukorica, Kukorica Péter!

6

A szegedi aranyifjú
Mind éntőlem retteg,
Én dobom ki én veszem be
Őket önkéntesnek.
Táncoljatok magyar lányok,
Nálam van a lista.
Az én nevem, magyar nevem
Kukorica, Kukorica Pista!

7

Mindenféle szerződésnek
Vége szokott lenni,
Mindenféle jó színésznek
El kell innen menni!
Én se vagyok ripacs éppen,
De egyedül bajos!
Az én nevem, az én nevem
Kukorica, Kukorica Lajos!

8

Toronyalja a lakásom,
De ez csak az egyik,
Mindig járok, meg sem állok
Soha Budapestig.
Sok az ügyem, sok a bajom,
Sok a banket, muri,
Az én nevem, becses nevem
Kukorica, Kukorica Gyuri!

9

Sok híres ház van Szegeden,
Városház és színház
És a harmadik egyetem,
Bár erre még nincs ház.
De azért a kávéházban
Ül az egész város,
Számos látogatást kérek:
Kukorica, Kukorica János!

1907

Dal a három díváról

Három díva egyszer
Az Ida hegyén
Meginterjuvolta Párist,
A legszebb legényt.
Legyen ő a kritikus,
Döntsön a nagy perben,
Melyik díva énekel
És öltözik szebben.

De Párisnak akkor
Könnyű dolga volt,
Afródite neki szánta
A legszebb asszonyt.

A mostani primadonnák
Ilyet nem ígérnek,
Magát tartja valahány
A legszebbik szépnek!

A mai bíráló
Mit tegyen szegény,
Kemény dió a kritika
És nincsen remény.
S amíg szegény Páris
Csak rajong és sorvad,
Telik képe, telik háza
A víg direktornak!

1908

Kánikulai strófák

1

Körös vize folyik csendesen,
De ezután ez már nem leszen,
Hajók járnak rajta, ő pedig
Nagyzási mániába esik!

2

A melegnek megtiltani nem lehet,
Hogy ne legyen a harmincnyolc fok felett,
De a sugárcsőnek megtiltja a szemérem,
Hogy spricceljen Bémer és egyéb téren!

3

Rác Lacinak nem tudom
Hányadik fia
Boldogít most tégedet,
Szép Pannónia.
Még muzsikál is hozzá
A fene gyerek,
Én meg elverem a pénzt,
Fene egye meg!

4

Káka tövén költ a ruca,
Zöldfában terem a múzsa,

De ahol a Rédei Szidi párja terem,
Azt a színekört nem ismerem!

5

Térdig jártam a rózsában,
A virágcsatában,
Hej, de az új húszkoronást,
Sehol se találtam!

Tisztelt Hofbauer Pál úr,
Vegye e poémát
S küldjön postafordultával
Egy tiszteletpéldányt!

6

A Simplicissimus nevű lap
Minket csak úgy vadak közt emleget,
Eszünkbe jut az Allgemeine,
Ez meg kutyának nevezett.

De megmondotta Arany János,
Kinek nincs párja német nap alatt,
"Vigyázat, tisztelt Allgemeine,
Ne bántsuk a kutyát harap!"

1908

Aktuális strófák

Nyáron nyílik a remény és
Riporttól hevül az agy,
Felhő Rózsa elmegy Bécsbe
Majd ha fagy!

Makó Lajos kultúrát és
Nem üzletet nyit, avagy
Átveszi a Vígoperát
Majd ha fagy!

A választójog titkos és
Általános lesz, avagy
Fodor Ella a jégre megy
Majd ha fagy!

A moziból gőzfürdő lesz,
Kabaréból zárda, vagy

Szücs Laciból főkapitány -
Majd ha fagy!

1908

A novella

Sok novellát, jó novellát,
Rossz novellát olvastam
Boccacciotól és Bírótól,
Molnártól és más írótól;
Okultam és mulattam.
De az új végrehajtásit,
Szavamra, nem olvastam.

Ám az ilyen esetekben
Az eljárás obligát,
Az olvasó elolvassa
Pesti lapba, esti lapba
A szokásos kritikát.

Ezek után a novellát
Főlöleges olvasni,
Nem tud az írni, aki írta,
Szomaházy jobb stilsizta,
Jobb stilsizta a Sassi.

Különben is, tisztelt Günther,
Minek írsz te novellát.
Te csak mondd: tapsolj csak népem
És a végrehajtást szépen
Gyakorold, ne magyarázd!

1908

Elégia

A lóvasút miatt

Ha én lassú lóvonatot látok,
Mindig búsan ülök föl reája,
Mert elfog a pálya elején már
A hanyatlás melankóliája.

Rajta szállni látszik az idő, de
A ló éppen nem látszik ám szállni,

Ellenben minden percben kiáltja
A kalauz: Leszállni, leszállni!

Testvéreim, fogadjátok szómat,
Ne üljete föl a lóvonatra,
Csak toljátok szép csöndesen hátul
S elindul, ha Isten is akarja!

1908

Aktuális strófák

Igazgató és színésznő,
Sok smonca és habarék,
Egy komikus, egy zongorás,
Ezt úgy hívják: kabaré.

Szoboszlón vagy Piripócsón
Minapában megesett,
Hogy elmaradt a színésznő
S ezt úgy hívják: baleset.

Naíva, aki nem naív,
Primadonna, ki pikáns,
Hősszerelmes, ki unalmas
És ezt úgy hívják: színház.

Autózó primadonna,
Aki Pestre s Bécsbe mén,
Egy másik, aki onnan jő
S ezt úgy hívják: esemény.

1908

A medve

Magyar medvének lenni
Szép és jó gondolat,
Az ember csak málnázik
A Kárpátok alatt,
Az ember csak málnázik
És kéjjel hempereg,
Míg sorra eszik egymást
A többi emberek!

Ha medve vagy, légy medve
S ne hitvány, gyöngé tót,
Gondoltam és nem ittam
Se bort, se alkoholt,
Gondoltam és nem ittam
S megittam a levet:
A holtakról csak rosszat,
Mondá a láttelel.

Magyar medvének lenni
Mégis csak jobb dolog,
Mint a ti dolgotok most,
Póruhárt doktorok!
Mert a ti dolgotok most
Bizony kutyául áll,
A medve bőrét issza,
Ki medvét exhumál!

1908

A Caruso

Mikor Pesten a Caruso,
A szívnyúzó amoroso
Énekelt,
Lipótváros lánya, nője
Mind szívgöröcsöt kapott tőle,
Rémeset.

A férfiak persze szidták
A pocakos tenoristát,
Aki csak
Azzal hat, hogy magas Céket
Jól kibúgat, jól kibéget,
Jól kiad.

De fordul a sors kereke,
Tenorista is bereked
És befagy;
Meggzökött ma felesége, -
Ó irgalom magas Céje
El ne hagyj!

Már ezután van reményem,
Hogy nemcsak borbélylegényben
Hisz a nő,
S bár a műfajom csak líra,

Akad nékem is egy igaz
Szerető!

1908

Aktuális strófák

Múltkoriban a Barkóczy
Nem akart fölállni,
Azt mondotta a törvényre,
Hogy az lári-fári.

Mostan meg egy polgármester
Nem akart fölállni,
Hogy zengett a Gotterhalte:
Császári-királyi!

Mi is ezen sírnivaló,
Könnyű kitalálni,
Ez a magyar politika:
Elállni, felállni!

1908

Aktuális strófák

Puc, puc, puc,
Meggzökött a pucerájos néni,
Szegény férje beborulva nézi,
Puc, puc, puc!

Puc, puc, puc,
Puccos volt a pucerájos néni,
Nem tudott a pucerájban élni,
Puc, puc, puc!

Puc, puc, puc,
Az inget most férje mossa, mossa,
Fehér leplét a hab elkapdossa,
Puc, puc, puc!

1908

Aktuális strófák

Newyorkban aki csókolózik
A nagy nyilvánosság előtt,
A sétatéren, vagy a parkban,
Nem csókolhat százig se. Sőt.
A rendőr órát vesz elő
És a hangja leszerelő:
Pardon, ezer bocsánatot,
Ki van zárva,
Több engedélyt nem adhatok!

De a virágnak nemde kérem,
Azt megtiltani nem lehet,
Amit megtilt a közszemérem
S a kihágási rendelet.
Különben is, egy pillanat,
Míg csókot ad s kap az ajak,
Egy örökkévalóság,
Igen, igen,
Ez itt a tény s valóság!

1908

A szakáll alkonya

1

Este van, este van,
A szakáll estéje,
Nemsokára kész lesz
Hosszú karriérje.
Tudományos alapon
Le köll eztán venni,
Mindenféle szép szakállnak,
Álszakállnak, kékszakállnak
Vége szokott lenni!

Ki zokog, mi zokog,
Egy fekete szakáll,
Batthyány Tivadar
Be árván maradtál:
Mindenféle órgrófnak
Le kell azt most vetni,
Mindenféle szép szakállnak,
Álszakállnak, kékszakállnak
Vége szokott lenni!

2

Most van a nap lemenőben,
Egy szakáll lóg a levegőben.
Megvan a nyáj, megvan a bárka,
Csak egy kell hozzá: pátriárka!

1908

Aktuális strófák

1

Karlócai zsinat
Kivirult hajnalra,
Piros pópa, fehér pópa,
Szőke pópa, barna.

Harangoznak délre
Püspöki ebédre,
Zmejánovics, Bogdánovics
Meglesztek-e végre?

Rossz időket érünk,
Götterhalték járnak,
Günther óvja nagy veszélytől
A pátriárkánkat!

2

Megvan az alkotmány! kiáltja
A török nép. A török császár
Búsan dörmög a szakállába:
Több is veszett Mohácsnál!

1908

Az önemelő polgár

Már rég pihen a komoly lantom
És rég nem pihent már a vig,
A komolyat most már följazom
És rajt' ez ige hallatik:
Láttam királyt Beociában,
Dívát, ki néha énekel,
Láttam Maraton győzedelmét,
Háziúrt, aki nem emel.
Láttam Polónyit, aki Géza

És láttam Fedák Sárít,
De nem láttam eddig állampolgárt,
Aki több adót áhit!

Uram, bocsásd el már szolgálodat,
Mert láttam végre, végre őt,
Kevés adó miatt föllebbező
Szegedi adófizetőt.
Nápolyba menni és meghalni,
Ezt mondták mindig még nekem,
Czímer Károlyt meglátni s élni:
Ezt hirdesse ma énekem!
Valóban, aki így adózik
És aki adót így emel,
Annak a város úgy adózzon,
Hogy szobrot emeljen a korzón,
Bár ennél többet érdemel.

1908

Operett-világ

A szegény hazai szerzőket
Megszánták a direktorok.
Alkoss Móric, bíztatják őket
S alkotnak ők, az alkotók.

És csinálják az operettet,
A daljátékot, mely zenés.
A tárgyak gombamód teremnek,
Az élet pazar és mesés.

Selyemapákról szól az ének,
Akik római grófok is,
Zsebmetsző sétál a sötétben,
Aki zugbankdirektor is.

Különben nemsokára Pesten
Egy kőszínház nyit majd kaput,
Ott lesznek csak víg operettek,
Talán még drámát is kapunk!

Mert általános, titkos érzés,
Hogy Dániában valami
Benzines, bár ezt egyelőre
Nem fair dolog kimondani.

1908

Töftöf-nóta

Fedák Sári libát gázolt a réten,
Mikor fönn volt csillaga még az égen.
De csillaga lehanyatlott,
A hírovat nem igen röv róla,
Oda van a Fedák Sári,
Illetőleg Sári Fedák
Gyilkos autója!

Petrás Sári nem oly jeles Sári,
De barátja volt az Eszterházy,
Eszterházy jó Pali volt,
A hírovat eleget ír róla,
Illatos a Petrás Sári,
Illetőleg Eszterházy
Ilyen-olyan drága autója.

1908

Anakreoni légdal

A Patrie és Vaterland
Már fölszállott a légbe,
Az első megszökött és
A másik füstbe ment már!
De dobban honfiszívem
S már látom azt a percet,
Melyben fölszáll a légbe
A Haza című léggömb,
Mely kormányozható lesz,
Miként Wekerle népe.
S a légből kapott hajónk majd
Elindul napnyugatra
S akár kormány híján is,
Bús ösztönét követve
Elér, ahova készül,
Mármint Amerikába!

1908

A korona

A perzsa sah művelt fiú,
Már látta Budapestet éjjel
S operánkban a stimmelést
Hallgatta nagy művészi kéjjel.

A perzsa sah művelt fiú,
Bejárta már a félvilágot,
Népének alkotmányt ígért
S a kincstárnak nyakára hágott.

És most mit tesz a perzsa sah?
A koronát zálogba tette.
A koronát, a koronát,
Mely szent fejét nyomasztón fedte!

A perzsa sah művelt fiú,
Bár nincs most néki koronája.
Nekem, ha van egy koronám,
Elköltöm, ő pedig kiváltja!

1908

Szomorú strófák

Szilágyosmlyón gyűlésezett
Az Astra.
Felöntött a hangos román
Garatra!
Elmondhatja, hogy sic itur
Ad Astra!

Turócszentmártonban meg a
Matica
Gyűlésezett eredménnyel
A' biz a!
Vele együtt ünnepelt a
Zsivéna,
Még a tótban is van elég
Ily véna!

Nálunk pedig csak alakul
A Demke,
Emke, Fmke és a többi
Ilyenke,
De eredményt nem látunk sem-
Milyent se!

1908

Simon Judit

Hír a falunkból

Simon Juditéknál
Minden esztendőbe
Kis deszkakoporsót
Tettek le a földbe.
De most Simon Judit
Hallga csak, hallga!
Eszét elvesztette
És az újszülöttjét
A lóvasút síne elé tette!

Simon Judit asszony
Várta, várta, várta,
Mikor lesz az eset
Az esti újságba.
De a Simon Judit
Hallga csak, hallga! -
Mindhiába nézte
A Sz. Estilapba
S a Sz. és Vidékébe!

Simon Judit asszony
Földig ér a búja,
Kiment a szegedi
Közúti vasútra.
És a sínek mentén
Hallga csak, hallga!
A gyermeket élve
Találta, sőt alva!

1908

Aktuális strófák

Bár számosokra nézve témám
Egyáltalán nem jóleső,
Én megdalolok végre mélán
Nyári eső, folyton eső.

A randevún, igaz, elázik
És náthát kap a szerető
S a vendéglő pang óriásit,
De te csak essél, ó eső!

A kávéházi oleander
Növésére oly kedvező
S a munkádra is, ó beamter,
Hasznos a rendszeres eső.

És ilyenkor nő meg a téma
S a véna most búvik elő,
Most méla lehet a poéta,
Hisz übercihert visel ő.

Tanúm rá Puskin és Longfellow,
Két előkelő tényező,
Sőt koronatanúm e vers, óh,
Hogy mily költői az eső.

1908

A falusi kislány Pesten

Mikor elérkezik
Névnepod, szent István,
Pestre felérkezik
A falusi kislány.
Vele jön az úr is,
Aki bőrkabátos,
Villogó gatyákkal
Tele a főváros.

A falusi kislány
A szent jobbkez helyett,
Megnézi a mozit
S egyéb kultúrhelyet.
A kabaréba is
Szívesen elmenne,
Ha Nagy Endre s László
Rózsi nyitva lenne.

A falusi kislány
Falusi legénnyel
Megnézi azonban
Budapestet éjjel.

S mikor hazaérnek
Megindul a beszéd:
Be szép is Pest éjjel,
Istenem, be szép!

1908

Aktuális strófák

Haldokol a holt szezón már
És a nyárnak vége, vége,
Nem esik már az eső és
Emelkedik a közélet.

Szatymazról már jönnek, jönnek,
Aki Velencébe mentek,
Visszatér a fogyókúra
Növő gonddal, növő gonddal.

Véget ér a szinekúra,
Révbe ér a lóvonat és
Megindul már valahára
A vita a villamosról.

És a korszó bezzeg hangos,
Munkálkodik a villamos
Két munkása és örömmel
Üdvözöljük Fodor Ellát.

És szomorúan üdvözöljük
A lejárt nyarat s a váltót
S mélabúval s felöltővel
Búcsúzunk Stefániától.

És a színház, ó a színház
Táján, gonddal szíve táján
Föltűnik Makó s a Kassban
A makaó és kaláber.

Itt lesz az ősz, itt lesz újra,
Bár már látnám, mert idáig
Csupa őszi hangulat volt
Júliusban, augusztusban.

1908

Aktuális strófák

A nyárutónak méla bája
Megejti árva lelkemet,
A múlás melankóliája
Halkan a fák fölött lebeg.

Oly szép az élet búcsúzóban,
Oly szép a nyár, ha távozik,
Oly szép az este a kioszkban
És olyan szépek a mozik.

A szalmaözvegy újra férj lesz
És pótvizsgázik a diák
S a városi színházban tényleg
Marad továbbra is divánk.

1908

Aktuális strófák

Elutazott Caillaux,
Az előkelő idegen;
De előbb mondott valamit
Igen ridegen, hidegen.

Merci, monsieur Caillaux,
Köszönjük az ön igazát,
Nekünk szólni úgy sem szabad,
Mert szeretnünk kell - a hazát!

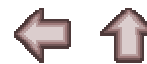
Ön francia, monsieur,
És nem volt darabont soha,
Ön előkelő idegen,
Önnek pompásan megy sora.

Ön már Párizsba utazott,
Ön nem vár állást, s nem finác,
Önt nem illeti példaszónk:
Honi soza, ki mal i panz!

1908

Aktuális strófák

A rossz nyelvek most azt beszélnek
Rossz nyelvekben itt nincs hiány,
Hogy Szegeden járt tegnap éjjel
Az új Kriván, a nagy zsvivány,
A köpenicki kapitány.

A város és a bankok pénzét
Megnézte s látta, nincs hiány,

De elemelni szégyenelte,
Mert en gros dolgozik ökelme,
A köpenicki kapitány.

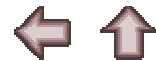
Az orfeumba és mozikba
Benézett úgy éjjél után,
Megnézte Szegedet is éjjel
Nagyon, nagyon kevés eséllyel
A köpenicki kapitány.

Majd villamosra ült s elindult
Egyéb eredmények híján
S fogadta összetörve, fájón,
Hogy utoljára járt e tájon
A köpenicki kapitány.

1908

Szeptember

Fázik az ujjam s lantom húrja
Egy kissé megereszkedett,
Elfog szeptember mélabúja
S veszem überciheremet.

A nyári vendéglői terasz
Oly elhagyott, mint a babám.
Remény és falevél elhervad
És tetszhalott a Pán, a Pán!

De bezzeg éled ám a város!
A primadonna és diák
Határidőre jött, mely záros
S jönnek szekundák s kritikák!

Viszont elmennek már a fecskék
És elmegy a pénz is, ha van.
Ó szeptember, ó őszi esték
Hány verset ír most hány alany!

1908

Őszi strófák

Itt a szezon, itt van újra,
Klauzál téren és korzón

A jelesek és a szépek
Teljes számmal tündökölnék.

Jánosszállás és Velence
Vendégei visszatértek.
Fölhúzzák a görredőnyt és
Az előleget lehúzzák!

Itt a szezon, itt van újra,
Az udvarlók versenyeznek,
A karnők s a primadonnák
Lovagjai vetekednek!

Itt a szezon, itt van újra,
Még nyílnak a Stefánián
Az oleanderek és már
Elhervadt a szalmaözvegy!

1908

A metzi bárdok

Vilmos szászár, német császár
Vágtat fakó lován,
"Hadd lássam, úgymond, meddig ér
A francia tartomány?"

Van-e ott folyó és földje jó?
Legelőin fű kövér?
Használt-e a megöntözés,
A jó szedáni vér?"

Vilmos császár, német császár
Vágtat fakó lován.
Egy szürke automobilon,
Repülni még korán!

S amint a francia határt
Jelzi a láthatár,
Idegessé lesz egy kicsit
A császári batár!

S autó s autokrata
Határszálon halad,
Mert szép a francia haza
De kívül tágasabb!

1908

Az előkelő idegen

Tegnap este, őszi este,
Szívemet a bú megeste,
Valaki Jimet kereste,
(Én csak egy rímet kerestem
S nem találtam, nem találtam!)

Az előkelő idegen
Asztalomhoz jött hidegen,
Én megkérdeztem ridegen,
Mit keres maga idebenn?

És ő felelt nagy könnyedén:
Én vagyok a fekete rém,
Máramarosnak szigetén
Születtem s jöttem ide én!

Erre angol nyugalommal
És félvállról így feleltem:
Ön jöhet, mert én azonnal
Minden óvintézkedést már
Szabályszerűleg megtettem!

1908

Spanyol románc

Don Alonzó, Don Alonzó
Megerkezett Budapestre,
És fogadták lelkesedve
Magyarok és anarkisták.

Mint a bomba hatott a hír,
Hogy előkerült a bomba,
De ez kacsa volt azomba
S egészséges Don Alonzó!

Budapesten örült spanyol
Minden ember tegnap óta,

Alonzóról szól az óda,
A kroki és a vezércikk!

És akiben hangulat van
Verset ír a szép Enáról
S a szép Ena, a szép Ena,
Nem olvassa, nem olvassa!

Én is illő hódolattal
Küldöm néki e románcot
És a lelkem úgy örül, hogy
Nem olvassa, nem olvassa!

1908

A hó

1

Sok hó esett le tegnap éjjel,
Szűzen, fehérén, hidegen,
"Az álmaim" szól a poéta
És babrál a lantidegen.
"Illúzió" szól a fehér lány,
Ki preparandiába jár,
"Hó-opp!" kiált a fuvaros és
"Szilárd halmaz" szól a tanár.
A munkanélküli facérok,
Kik várnak búsan, betegen,
Csak ennyit szólnak s ezt is lassan
Mondják csak: "A keresetem!"

2

Hali hé, hali hó,
Hull a hó, hull a hó.
Oly szép a hó, a tiszta, első,
Mint az illúzió,
De holnap sár lesz majd belőle
És hol van a tavalyi hó?...

1908

Balkáni idill

György herceg az ég kegyelméből
Uralkodásra született.
Ezt senki fia nem tagadja,
Beszél a tény a szó helyett.

Érezte a dicső levente,
Hogy mozog benne valami.
Uralkodásnak büszke vágya,
Ha azt ki tudnók mondani!

György herceg eddig csak gyerek volt,
Egy nagy tettekkel tényezett;
Mehódítani a világot
Jaj, hogy célhoz nem érhetett!

Fölkent király akart ő lenni
És ez a vágya teljesült:
Fölkente őt saját papája,
Hogy szinte belesiketült!

Ha elment vón a háborúba
György, a derék és daliás,
Ő róla guzlicázott volna
Guzlicáján a guzlicás!

De nem ment el a háborúba,
Ez a sivár tény és való.
És így e hősdal csattanója
Az az elcsattant csattanó!

1908

Katonadal

Egy közhuszár megölte magát.

Este jött a parancsolat
Violaszín pecsét alatt,
Öreg asszony, fiatal lány
Három évig sír ezután!

Jön a levél messze tájról,
Valami nagy kaszárnyából,
Könnyharmatos az írása:
Nehéz börtön a kaszárnya!

Megy a levél messze tájról
A falusi kisleánytól,

Minden szava csók meg virág,
De szomorú ez a világ!

Jön a levél, végre, végre,
Violaszín a pecsétje,
Isten hozzád falum tája,
Megölt engem a kaszárnya!

1908

A plurális

Mikor Andrássy még csak ígérte,
Harag és vád özöne érte:
Ha még úgy ígér, tudja már is,
Hogy ígéret csak a plurális!

Mikor Andrássy már meg is adja,
Megint fölzeng a vád haragja:
Ígérte eddig s íme már is
Valóra válik a plurális!

1908

Nincsen, nincsen!?

Nincs Semmi és nincs: Minden,
Csak az én szívem van és volt,
Az én nagy, véres, mámoros Szivem,
E szent, e félholt!

Nincsen Öröm és nincsen Szerelem,
Nincsen Vigasz és nincsen Pénz,
Csak én mindenem és én semmim,
Csak én Szivem, te élsz!

Te vagy e Világ Közepe,
Körötted forognak balogul
A bús csillagok s e beteg Föld,
Borúdra mind borul!

Szívem, előtted térdre esem
S dalolom a legszebb zsoltosmámat,
Tiéd a Világ, a Szépség, a Bűn
S Kincseim Kincse: a Bánat!

1908

(Én az ital barátja vagyok...)

Én az ital barátja vagyok,
Szeretem a gyöngye írókat,
Szeretem megcsókolni azt,
Ami Holnap!

Szeretem a tűnő szerelmet,
Tiszteletdíjat és a békét,
Bölcsek, poéták, komiszak
Menedékét.

Szeretem a megrokkánokat,
Aláírókat, utazókat,
Amerika felé, ha mennek
A hajókat.

Szeretem a kiruccanókat,
A Dukkkdukkokat, az új költőket
A váltókat, a bankókat,
Az Új Időket.

Én az ital barátja vagyok,
Szeretem az Affért, a Heccet,
Szeretem megcsókolni azt,
Aki Herczeg!

1908

Megy a vonat...

Megy a vonat, néma vonat
Idegen országba,
Görbe hegyek országába,
Messze Boszniába!

Téli ködök betakarják,
Elfödi a távol,
Nehéz felhők elkísérik
A magyar határról!

Megy a vonat, néma vonat,
Nem szól nóta benne,
Magyar legény szótlánul néz
A nagy idegenbe!

Üres tarlók, kopasz hegyek,
Kárognak a varjak...
Hej, talán majd tavasz táján
Vérrózsák fakadnak!

1908

A borbélyleány

Egy fővárosi hír jelenti,
Hogy egy borbélynak lánya van,
Ki a borbély pályára lépett
Tudatosan és boldogan.

S bár a testület ellenezte,
Az előjáróság kimondta,
Hogy ez a tény nem ütközik,
Se törvénybe, se tilalomba!

Azóta már a szőke lányka,
Vagy barna lányka, úgy lehet,
Javában nyír és borotválgat
Ábrándos férfifejeket.
S amíg habot ver és az állat
És a fülek tövét kaparja,
A tanulatlan ifjúság
Fejét gyakorta elcsavarja!

1909

Párbeszéd

A műveletlen Afrikában,
Hol sivatag van és vadon,
E jubiláris alkalomból
Eszmét cserél két vén majom.

- "Mester, ma ünnepelni illik,
Darwin barátunk napja van.
Ő mondta ki, hogy minden ember
Olyan majom, akár magam!"

- "Na hallja, elvtárs, hogyha önnek
Ez hízeleg, úgy mondhatom,
Hogy szerfölött tévedni tetszik,
Sőt, ami több, ön nagy majom!"

1909

Tatárjárás

A színház táján háború dúl
A háborús hírek miatt,
Féltik az udvarlót a szépek
És szörnyű lámpalázban égnek
A tartalékos hadfiak!

Mindenki látja már az estét,
Tatárjárás megy, mint szokás,
S csupán a hölgyek szerepelnek,
Tagjai az üdv hadseregnek,
A férfi mind Délen csatáz!

Gózon Biliczky szép kadét lesz,
Jó Tarján hadnagy *Tóth* Elek,
Kassai délceg, gőgös és fess,
Soma káplár s vitéz önkéntes
Diósi Nusi, a remek!

Dési kegyetlen, hódító lesz,
Bereginek a szíve fáj,
Hajnal Wallenstein lesz a lényeg,
Ezek a váradi legények
és *Sík* Rezső a generál!

1909

A nagy kalapok

Egy idő óta rémhírekkel
Tarkázva jönnek a lapok,
Minden téren nagy bajt okoznak
Az óriás női kalapok.
S e hírek nem is nélkülöznek
Minden reális alapot.

A színházban az első sorban
Egy hölgy ült ezt írja a lap
S fején a földszintet betöltő
Rengeteg tavaszi kalap.
S egy úr mögötte mit se látott
Két hosszú fölvonás alatt!

Az úr művészi lendülettel,
Mert elégtételt nem kapott,
Leverte a hölgy szép fejéről
Az óriási kalapot.
S számos hasonló eseményről
Tesznek jelentést a lapok.

Mi a morál és a tanulság?
Ó férfiak, szegény vakok,
A nagy kalapokat nézzétek,
S ne nézzétek a darabot!
Mert jobb egy új kalapot *nézni*,
Mint *venni* egy új kalapot!

1909

György úrfi

György úrfi, hej, legény a *talpán*,
Ó ez a talp, súlyos nagyon,
E fontos fejedelmi talppal,
Rúgott egy hű szolgát agyon!
E jólirányzott talp a szerbnek
A talpköve és támasza,
E talp írta a talpra szerbet,
Ettől rúgott a szerb haza!

De jaj, kevés ideig húzta
Gyuri a talp alá valót,
Kihúzták a gyékényt alóla
S menesztik az alávalót!
György úrfi hej, szalad a talpán,
Talán a fűbe is harap,
Talpa alatt mélyen megingott
A szilárd erkölcsi alap.

György úrfi megy már a fenébe,
Hol fészke lesz és álma lesz,
Tolsztoj Leo: Háború s béke
Majd lelki olvasmánya lesz.
Mert Gyuri talpig férfi ám, de
Szegénynek egy hibája van,
Hogy talpa, az szigorú kissé,
Szigorú s igazságtalan!

Mi a morál e kis esetből,
Amit le kell szűrnöm nekem,
Mi az, amit arany betűkkel

Hozzáfűz a történelem?
Talán valami aforizma
Vagy egy paradoxon talán?
Én azt hiszem, hogy egyelőre
Éljen a béke és - Japán.

Egy bizonyos, hogy talpra állott
A börze, mert György elszaladt,
S egy talpalatnyi kis reményünk
Országos lón egy nap alatt!
Hogy mit hoz a jövő? Ki tudja?
Nunc est bibendum, annyi szent,
Mert György eggyel szaporította
A nagy szerb sertéskivitel.

1909

Aktuális strófák

1

Itt van a nyár, itt a Bernát,
A szerzője Elta,
Elhozta a panamáját
A Kornai Berta.
Mert a Berta olyan meleg,
Mint a nyári hőség,
S ezért mostan hálás lehet
A kedves közönség!

2

A nagy nő is nyári darab,
Szerzője is Elta,
De a legnagyobb nő marad
Mégis a Haverda.
Primadonnák dicsőségét
Egész világ látja,
Mégse kapnak annyi cikket,
Mint Haverda Márja!

1909

Irma

Vallomás

Irmát szeretni szép és jó lehet
És tudni jó, hogy Irma mit szeret?
Ha szelídség kell néki, mint a bárány,
Úgy hevernék én édes nyoszolyáján,
Ha vadság kell, hát marcangolni tudnám,
Mint tigris, forrón, vágyakozva, durván.
És Irma szőke! Szőke bestia,
Vagy szőke macska? Bús álmok fia,
Jó Hamlet én, új életvágtyól égek,
Mert Irma izzó s édes, mint az élet!

1909

Himnusz Balogh Istvánnak

Az élet nem nehéz. Rövid csupán
És mégis sírtok száz tűnt kéj után.
Amit nem adnak meg letűnt korok,
Megadják azt a jó, leszűrt borok!
A teremfáját, mégis szép az élet.
Tabéry bús. Én cigarettát kérek.

1910

Decemberi strófák

Itt a tavasz, itt van újra
Orgona virít a rácson,
Kétszer nyílik az akácfa,
Itt van, itt a szép karácsony.

Itt az ősz is, itt az ősz is,
Fűteni kell nemsokára,
Elkel már a jó felöltő
Január hatodikára.

Jön a tél is, ugye herceg?
Korcsolyázunk s elbukunk még
És fehér lesz és fehér lesz
És fehér lesz majd a húsvét!

Notabéne, notabéne,
Ha ezt olvasván, havazna,
Nyájjas olvasóm, nekem higgy
És ne higgy e rűt tavaszba!

1911

(Hétköznapiok...)

Hétköznapiok szürke légióját
Szép éjszakák zászlója viszi át
Az örök ég gárdájába...
...rút az élet,

De éjjel nyit még pár álomvirág...

1914

(Szomorúság...)

Szomorúság ez emberöltő,
Nyomorúság most lenni költő,
Kivált ha nincs meg a felöltő
S ez a hidegben már felöltő.

Fogadj be, Szeged ősi vára,
Enyhelyed lesz a vigasz mára
S mivelhogy nincs meg a bor ára,
Írd fel, Lajos, a gerendára! ...

1914

(Aktuális strófák)

A krónikás híven följegyzendi,
Hogy ő volt itt az utolsó dendi,
Mindig pontos, gondos, csinos, hölgyes,
Az Árvay fenyők közt a Tölgyes!

*

Torony alatt égbe nőni bajos,
Amikor most Balogh ott a Lajos,
Jön idő még, ezt mindenki tudja
S befelé áll majd Szekerke rudja!

*

Haladó, de nem rohanó,
Megállítja sok viganó,
Hazudik a muzsikaszó,

De az álom titka való,
Éljen dr. Eisner Manó
Követünk!

*

1

Hízolgően mindenkit levesz,
A Bäck Manc*i fény*üzése ez!

2. változat

Fölveszi, akit levesz,
Ugyan ki is lehet ez?
Fényüzése ez neki,
Míg egy jó kép elveszi.
Bäck Manc*i*.

1914?

Szonett

Júliához

Szép Júlia, te kedves feminista,
Ki könyvet írtál régen Mária
S más asszonyok címén, bíz az hiba,
Hogy már megint nem mentem s így a lista,

Nagy bűneim listája, amelyen
A lustaság első helyen virít,
Bővült. Ez engem szintén nem vidít,
De nálad s Márjánál a kegyelem.!

E verset írta egy frissen borotvált
Alanyi költő, hogy ezerkilencszáz
És tizenöt volt. Váltót nem prolongált,

De sokat költött, főleg verset. Egy gyász
Volt élete. Szerette őt az egyház,
De ő inkább szerette a borókát.

1915

Ifj. Simonka Györgynek

Fiatalember, tejívó, szolid,
Te legkülönb dalt érdemelsz, gyerek,
Apáddal sok bús éjnek mámorit
Virrasztottuk, de ilyen éjjelek
Többé nem jönnek, most törvény szorit,
Hogy józanul virradjon meg a reggel.
Te győzni fogsz egy új, ifjú sereggel,
Mi álmodtuk e győzelmet, te éled,
Mert szép az éj, de szebb a napos élet!

1916

Gyászdal

Szomorú mungópárt, de megrepedeztél,
Amíg a hatalom után epedeztél,
Se hozzád, se túled, - jaj mi lesz belüled,
Szomorú mungópárt?

Szomorú mungópárt, vége már a bálnak,
Úgy a Pál Alfrédnek, mint a Farkaspálnak.
Lévay - Pool báró kivándorol már, ó,
Szomorú mungópárt!

Szomorú mungópárt, történhetik bármi,
Nem fogsz már a Házba bejárni, kijárni.
Széna-, sőt zabasztag, néked már szavaztak,
Szomorú mungópárt!

1918

Ady, a jós

Fölszállott a páva vármegyházára,
Sok szegény legénynek statáriumára.

*

Új szelek nyögetik az ős magyar fákat,
Miket szénhiányból tavasszal kivágtak.

*

Jöttem a Gangesz partjairól,
Hol álmodoztam déli verőn,

Most huszonötöt én verek
A Délvidéken - mint ellenséges haderő.

*

Ha a magyar Helikon adta,
Hervatag a hitünk s a szekfünk,
De legalább duplán fizetjük.

*

Verecke híres útján jöttem én,
Fülembé még ősmagyar dal rivall,
Szabad-e Dévénynél betörnöm
Csehszlovákok csapataival?
Nüná, majd kérdezem, hogy szabad-e?

*

Itt valahol, ott valahol,
Esett, szép, szomorú fejével
Négy-öt magyar összehajol
És szervezkedik ellenforradalmi alapon.

*

Ős napkelet ilyennek álmodta,
Amilyen én vagyok,
Egy szerencsétlen igaz Isten
Fájdalmas, megpróbált remekének
S én nem vagyok antiszemita?

1919

Nyári mozidal

1

Moziban. Dugonicsban.
Szervezett zene zendül,
Zerkovic. Hull a lepel,
Detektívdráma lendül.
Autó. Berreg a gép,
Szervezett zene zeneg,
Filmsztár jó. Figyel a nép,
De én már nem figyelek.
Lepedőm, áldott sötét,
Lepled alatt kimegyek.

Szeretem én a mozit,
 Az ember szórakozik,
 Míg Ossi Oswald a pereg,
 Én nézem az eget,
 Égen a csillagokat,
 Vásznon a nagy jelenet,
 Nem izgat már engemet,
 Lapedón az epedő
 Szerelem nekem nem kő.
 Szomszédom nem úri nép,
 Inkább egy kába cseléd,
 Berregnek a motorok
 S a kezem erre mozog
 S a keze arra mozog,
 Így leszünk mi boldogok!

1919?

Szemelvények Arany János balladáiból

Várja szegényt, de mihaszna várja!
 Odahaza a szép két kis árva:
 Minden reggel kimegy az utcára,
 Édesatyját de mihaszna várja.
 (Török Bálint)

Fut a rabló megrakottan,
 Nyomja vállát súlyos préda.
 (Egri leány)

Cserna vizén zúg a malom,
 Más veszi a vámot azon,
 Másnak zöldel a domb hátja,
 Másnak a völgy selyem ágya.
 (Bot bajnok özvegye)

Állata örzeni négy alabárdost.
 (Tetemrehívás)

De a magyar ajkakon is
 Neve, híre általános,
 Mert hisz él még, él örökké
 A dicső Hunyadi János.
 (Szibinyáni Jank)

1919

Levél egy kivándorló kartársam után

Ki messze, messze mégy, kinek hajója már
Képzeltben talán London s Nyújkba jár
S megváltottad már az összes expressz jegyet,
Export íróársam, fogadd részvényemet.

Jó volt itthon lenni, amikor a Lipót
És egyéb városok közönsége hívott
Lámpák elé, mikor kifogták a lovat,
Mert lóvá tetted a jó publikumodat.

Jó volt itthon lenni, amikor a Fedák
Testére írt szerep oly fényesen bevált
S Mohamedhez a hegy, az amerikai
Ügynök jött a jogot előre váltani.

Jó volt itthon lenni, mikor a levelek
Hullottak elébed és mind szerelmesek,
Szobalány és kokott, báróné és grizett
Kérdezte epedőn: milyen a szárvized?

Jó volt itthon lenni, mikor a tantiém
Mind, mind neked jutott s a széles föld színén,
Hottentott, patagon, egész művelt világ
Bevette boldogan a te komédiád.

Most, hogy a kis haza megkisebbült nagyon
S kisebb, mint a haza, a várható haszon,
Most export cikk lesz a becses személyed is,
Itt hagysz bennünket ó, mily szörnyű Nemezisz!

Hát menj, hiszen mehatsz, a bankot adhatod,
Nincs oly darab föld, hol ne keljen darabod,
Mi, megbocsáss, tovább is itthon maradunk,
Mert mi oly szegények és magyarok vagyunk!

1919

Szezonvers

Megindult az új szezon már,
De nem indul a közönség,

1919

(Dedikáció)

Ez az én vérem és borom,
A kínom és a mámorom.
Édes kín, bús mámor bizony,
De majd a Léthéből iszom...

1919

Ibolyka I.

Régi tavasz nefelejese
Virul ma szívembe ki,
Mert megigéztek nevetve
Ibolyka szép szemei.
(Juhász)

Tündérvilág száz meséjét
Mondja el e szemsugár,
S hogyha rámnéz: fehér, félénk
Tündérsereg lejtve jár.
(Magyar)

Mióta szóra nyílik ajkad
És megszólalsz hirtelen;
Kis virágok illatoznak
Enyhe május estelen.
(Terescsényi)

Régi tavasz nefelejcsét
Könnyes szemmel, csendesen
Utólszor belélegzem még
S búcsúcsókkal illetem.
(Gács)

Ibolyka II.

Nagy csuda este varázsos lelke
Borít be Téged puha varázssal.
Szemedben vágyó száz álom szárnyal
Napfényvilágba el, messze-messze.
(Magyar)

Nagy csuda esne, mondd kis leányka,
Ha észrevennél a hátad mögött,
Esténként négy bús furcsa ördögöt
Homály-tükörben, becsukva, bezárva?
(Terescsényi)

Egy pillanatra nézz csak hátra, ránk
A félszegvágyú, kócos vén fiúkra,
(Pokol tornácán négy sötét figura.)
Te szép, te tiszta... álmodott aránk!
(Gács)

A hegedű most fölzokogva ujjong,
A vágy és bánat dallammá remeg,
A szívünk végre kicsordul a bútól:
Fogadd e négy piros, szent serleget.
(Juhász)

Ibolyka III.

Finom füvekre, kékellő virágra,
Szép ibolyákra gondolunk mi négyen,
És úgy ülsz itt, a kávépalotában,
Mint ibolyácska, mohos fák tövében.
(Terescsényi)

Aranynak hamvas, árnyalt barna színe
Meleg foltokká mélyül a hajadban...
Ó, merjem-e leírni? ... szív a szívre
Vonhatlak-e majd egy szent pillanatban?
(Gács)

Szegény, szomorú költője a vágynak,
Bús muzsikása bánatnak az éjben,
Holdamnak nézlek, hova árva, fáradt
Panaszom fölszáll és fájó reményem.
(Juhász)

Onnan tekints rám, fáradt vándorára
Az életútnak; enyhülést remélek
Én, aki járom, csudát várva-várva
A biztatástól: "Nézz rám: szép az élet!"
(Magyar)

Ibolyka IV.

Virágszirom fehérre, puhasága
Villog, vakít lányos, gyöngéd nyakán...
Ó, mért fordít hátat felém a drága?
Édes kis arcát mért nem láthatám?
(Gács)

Csak a tükörben, mint hattyú a tóban,
Ring arca mása, a halvány való.
És a tükör fölszikrázik ragyogva,
Mert szeme tűz rá, a fölcskillanó.
(Juhász)

Fejét szép, fényes glóriába vonja,
Villanyvilágban villogó haja
És homlokán sötétlő bársonyszalag,
Mint napsugárban egy kis éjszaka.
(Magyar)

S ha rádvilágít aztán nemsokára
Az éjszakában forró napsugár,
A kávéházi öreg poétákra
Is gondolj néha-néha kisleány.
(Terescsényi)

1920

A pályázók

Heten vagyunk uram, heten,
Ígérünk fűt, fát és hetet, havat,
Kultúrát is, a teremfáját,
Hogy a mienk legyen a szavazat.
Voltunk király Beóciában,
Most megpályázzuk Szegedet,
Szeged szebb lesz, mint volt, ha mostan
Uram, reánk szavaz kegyed!

Mellékelünk mindent, mi jó,
Mi szem, száj és szenátor ingere,
Újraoltási bizonyítványt,
Erkölcset és anyagot is vele.
Voltunk király Beóciában,
Van kereszt- s menetlevelünk
S jelenleg semmiféle vád és
Eljárás nincsen ellenünk!

Heten vagyunk uram, heten,
Ígérünk fűt, fát és hetet, havat,

Műsort családi alapon
S ha majd lehet, pikáns darabokat.
Szenátor úr, nézzen ránk és
Szavazzon ránk, ha van szive,
A legszebb női kart e földön
Elhozzuk Önöknek ide!

1920

Magyar szivar vége

Magyar szivar, mely bűdös és bús,
Fusson, akinek orra van,
Nem szelelő, füstös, rossz jószág,
Be kiszíttam magam.

Magyar tájon gyász szivarozni,
Pipázó föld ez, szűz Bakony,
Memfisztől Hercegovináig
Én a víg füstöt akarom.

Itt halok meg én a Dunától,
Hölgytől, Királytól, érzem.
Uppmannra, Bockra, jó napokra
Elmélázva emlékezem.

1920

Engelhez

Befűzve a lapok nincsenek,
Értelme hát akkor nincs ennek,
Az ember híreket mit keres,
Ha tudja, hogy nem lesz sikeres?
Ezért én melegen ajánlom,
Szózatot intézzünk a lányhoz,
Fűzze a lapokat be rendre,
Mert ha nem, hát be lesz jelentve.

1921

(Az ember ötlete...)

Az ember ötlete néha pokoli,
Nem is tudja igazán megokolni,
Mért lett modernné éppen a Moholi?

1921

Tökéletlen utánzás zsoltára

Ez a szomorú táj a tájunk,
Magyar táj, búval és borúval,
Nem örülünk, de fájva fájunk,
És a dalunk is bús, borús dal.

Itt nincs reménye az igaznak
És nincs malasztja az igének,
Itt csak a bú bora vigasztal
S az ifjak is mind koravének.

Sötét hatalmak ülnek itten,
Fekete végzet a vitorlánk,
A Sátán itt az Úr, az Isten
És átokká lesz a zsolozsmánk.

Testvéreim, hiába minden,
Itt úr a hitvány és a kába,
Nagy rontás ül a lelkeinken,
Ady-utánzás is hiába!

1921

Manóéknak

A nyár, amely ma bennetek lobog,
Legyen derűs, virágos és gyümölcsös,
Legyetek boldog és dús áldozók,
Kik tudják: még vár a szüretelő ős!

És a tavaszra vígan nézzetek,
Mint teraszról néz nászi pár a völgyre,
E teraszról a gazdag végtelen
Mosolyog rátok, áldást tündökölve.

Most kéz a kézben, szív a szív fölött
Indultok el az úton, messze, messze,
Nászutasok a kéklő tengerekre,

Mert remény kéklík égen és vizen
S az októberi lágy, arany ködöt
A vágy nyilazza át és zeng: Igen!

1921

Vitézi ének

Szomorúan leng a
Kuruc kurzus-zászló,
Mert kibukott végkép
Budavári László.

Szép turáni fejét,
Melyen harag ragyog,
Nem látjátok többé
Parlamenti padok!

Szép fajmagyar hangja,
Melyben sok a gixer,
Nem szól közbe többé
Ezer ixedikszer.

Szép zamatos öklét
Nem szorítja össze,
Hogy a destruktív saj-
Tót végre letörje!

Rossz időket élünk,
Rossz csillagok járnak,
Budavári László,
Ki jöhet utánad?

Irtam kilencszázban
És huszonkettőben,
Nyári rekkenőben,
Szörnyű bökkenőben.

1922

Népdal

Esik eső karikára,
Kuna P. András kalapjára,
Megázik a magyar róna,
Bár már előbb ázott volna.

No de azért ez is áldás,
Nem haragszik, csak a csárdás,
A mozis és a kioszkos
És még a Sarkadi Vilmos.

Esik eső karikára,
Az Ember tragédiája
Tele házzal megy a héten,
Bár már így ment volna régen.

Esik, eső, hull a zápor
A honatyák ajakáról,
Mennydörög a szó, villámlik,
Szegény Gömbös bőrig ázik.

Kapás növény, búza érik,
(Ára is nő fel az égig,)
Esik eső, reggel, este,
Csak a koronánk ne esne!

1922

(Tömörkény emléktáblájára)

Itt élt, álmodozott és tért pihenőre Tömörkény.
Vándor, szent ez a hely, míg magyar él s hire száll!

1922

Karikatúrám

Major Henriknek

Tudtam, hogy Rómeótól messze estem
S hogy Casanova nálam szebb legény
S Cleopátrákat nem hat meg szerelmem,
De most Dantével mondom: Nincs remény!

Mert ó barátom, e szép őszi esten,
Mely napnak hosszú s élménynek kemény,
Leábrázoltál gyorsan, ihletetten,
Bús életem kávéház szegletén.

Hát jó, elszenvedtem én hősiezen,
Hogy Anna, Vilma s Anna (No. 2) ne szeressen,
Hisz költő volnék, slemil és magyar,

Kissé zsidós bár és kissé kabar,
Mégis azt mondom és ez gentlemanlike,
Mit Fausztnak Margit, hogy: Szeretlek Henrik!

1922

(Három helyi lap...)

Három helyi lap nagy Szegedbe nagy vitába keltenek,
Nem tudtak megegyezni abban, hogy melyik szebb közülök,

Evoé, ezen újságok
Cselt használnak és miként,
Evoé, ezen újságok
Csálnak törbe, közönség!

Egy kormány van a nyeregben, szép, mint a menny csillaga,
Tartva pausálét kezében és feléjük ballaga,
Holla hej, ifjú kormányka, állj meg egy szóra, kérünk,
S add pausáléd kis negédke a legszebbnek közülünk.

Evoé, ezen újságok
Cselt használnak és miként,
Evoé, ezen újságok
Csálnak törbe, közönség!

Szólt az egyik, én vezérlem
A kultúrát Szegeden,
A nevem Minerva nékem,
Belém ír az egyetem.
Én érdemlem pausáléd.

Evoé, ezen újságok
Cselt használnak és miként
Evoé, ezen újságok
Csinálnak közvéleményt!

Másik szólt: én ébresztettem
Minden ébert Szegeden,
Én érdemlem meg gondolnám,
Pausáléd hát add nekem!

Evoé, ezen újságok
Cselt használnak és miként

Evoé, ezen újságok
Csinálnak közvéleményt!

A harmadik már mit sem szólt,
Csak egyszerre
Ellenzékből kormánypárt lett
És a győztes ő leve.

Evoé, ezen újságok
Cselt használnak és miként
Evoé, két oldal helyett
Adnak még több hirdetést!

1922

(A sajtó ingatag...)

A sajtó ingatag,
Álnok és csalfa, link,
Meggáfolja holnap,
Amit ma írt.

A csábító reklám,
A sok hirdetés
A fő, a többi,
Csak tettetés.

A sajtó ingatag,
Álnok és oly link,
Dicsér, csak fizess
Te soronkint!

1922

(Helyettem kis lapom...)

Helyettem kis lapom
Tégy vallomást,
Hódolj kellemének,
Nevezd finánc zseninek,
Mondd, hogy egy ifjú zsebét
Te megnyeréd!

Helyettem, kiadóm
Tégy számadást,
Súgd a fülébe halkan,

A mérleg hogyha kész van,
Közlését vállalom majd
Jutányosan!

1922

(Pajkos madár a műbíráló)

Pajkos madár a műbíráló.
Nincs színésznek hatalma rajt,
Hiába hívod, meg se mozdul,
Ha megdicsérni nem ohajt.
Hiába könny, hiába átok,
Az jól beszél, ez hallgatag,
És mégis az kell, ami tréma,
Bár mit se szól, szívemre hat!
A műbíráló úgy csapong,
Útját sohase látja más,
Ha nem szeretsz, úgy elbírállak
S ha én bírállak, jól vigyázz!

1922

(Dalok a Bergengócia című daljátékból)

Intermezzo

Nagy meseországból jöttem,
Köd előttem, köd mögöttem,
Ifjú és agg, asszony és lány,
Hallgassatok szépen énrám!

Múlt ködében falu épül,
Régi költő jó kedvébül,
Ki száz éve jött közétek,
El nem múló dicsőségnek.

Ezt a falut ő emelte,
Benne vígan él a lelke,
Pajzán kedve szivárványa
Ragyog régi kúriára.

Kuruc itten minden ember,
Dacol sorssal, szerelemmel,
Nyakas, büszke, no de végül
A párjával csak megbékül.

Urak! Hölgyek! Jó közönség!
Még egy cseppet várni tessék,
Magyar falu délibábja
Valóság lesz nemsokára.

Mit Petőfi álmodott rég,
Vén kúria felragyog még,
Ősi virtus újra éled,
Mert örök a magyar élet!

Szerelmi vallomás

Illat száll a szél szárnyán,
A szívem őrlí a vágy...
Fecske madár az égen,
Vígy el egy vallomást.
Mondd meg annak, akiért
A szív dobog, remél:
Nem hiába vár még rám,
Ki szeret, hisz, remél...
Borba fojtom bánatom,
Mert nem jön a madár,
Tavasz múlik, elmúl a nyár.

Borba fojtom bánatom,
Mert nem jön a madár,
Tavasz múlik, elmúl a nyár,
Az élet oly sivár.
Szeress babám engemet:
A szív aranysekér.
Nem hiába vár még rám,
Ki szeret, hisz, remél.

Dévajkettős

Ica rica, kukorica haj,
A szerelem szörnyen kutya baj,
Édesít is, keserít is haj!
Ica rica, kukorica haj!
Tündérország ez a szerelem,
Minden szívben mindig megterem,
Pokol is, ha megesett a baj,
Ica, rica, kukorica haj!
Férfi, asszony, kettőből lesz egy,
Mert egyedül semmire se megy,
Mert egyedül csak óhaj, sóhaj, baj,

Ica rica kukorica haj.
Ica, rica, kukorica haj.
Élni kettesben se csupa vaj,
Napsütésre gyakran száll ború
És kitör az égi háború!
Ica, rica, kukorica haj,
Ha haragszol, megbékülsz hamar,
És utána édesebb a csók,
Hogyha durcás ajkaddal adod!

1923

Csendes jubileum

Kezd szeretni már az emberöltő,
Én leszek itt az igazi költő,

Magyar, ember, becsületes, bátor;
Tanár tanít és dalol a kántor.
(Péchy Blanka nem szaval ámbátor.)

Szabó Dezső dícsér, Pekár nem fedd,
Balogh Károly szigora is enged,
(A pokolba kíván csak melleleg.)

Minden kurzus poétának vállal,
Már komázni kezdek a halállal.

Nyugdíj nélkül tudok élni holtig,
Nekrológ, ha néha megíródik,
(És ha a fa haza szállítódik.)

Nem lesz muszáj drámákat csinálni,
Nem verhet meg büntetlen akárki.
(Bár ma arcom nekik nem turáni.)

De szememből titkon könny szivárog:
Már bácsinak hívnak a nagy lányok!
(S a Táltossal vajjon mit csinálok?)

1923

Weichherz Ilonkának

A szépségnek és a fiatalságnak
A január is csak tavaszt jelent

S az öregséget és szomorúságot
Úgy nézik, mint egy messze idegent.

1924

(Nincsen olyan...)

Nincsen olyan szép költemény,
Mint a dalos, víg ifjúság,
Az élet május reggelén
Zengvén a vágyak himnuszát:

Kívánom, hogy soká, soká,
Tartson e boldog, szép regény
S mint versben a rím, *párosan*
Folytatódjék e költemény!

1924

Urbán Lajos nótája

Öreg cigány hegedűjén szomorúbb és szebb a bánat,
Eltemeti a babámat, elsiratja a hazámat
S szebb hajnalról zeng a húrja, reménykedve vár:
Mikor minden magyar nagyság, magyar vígság újra támad!

Öreg cigány ifjú szívvel, tüzesen húzd ezt a nótát,
Magyar égen csillagok is, angyalok is ezt dalolják,
Ezt zokogja a csalogány, sírja Tisza már.
Amíg ismét szabad lesz és megint nagy lesz Magyarország!

1924

(Magyar vagyok!)

Magyar vagyok! kiáltja büszkén
Eckhardt, Wolff s szinte már harap.
Helyes szól a magyar poéta,
De nálam mégse magyarabb!

1925

Július 31.

Petőfi meghalt, könnyű néki,
Mivel Petőfi halhatatlan,
Én élek és a szívem ég,
Öreg szívem, mint régi katlan,
Mert Rózsika oly szép, oly édes
És fiatal. Petőfi meghalt,
De szívem ég és lelkem él
S vágyam, szerelmem, mint Petőfi
Oly halhatatlan, olthatatlan.

1925

(Bár semmi jussom...)

Bár semmi jussom sincs már hozzá,
Szeretem én a színi nőket,
A szőkét éppúgy, mint a barnát
S gyakran összetévesztem őket.

1925

(Hic fuit...)

Hic fuit Juhász Gyula,
Üdüle és vidula.

1925

Hangzatka

Espersit János barátomhoz szent öreg Kazinczyknak modorában

A Músa áldja ezt a' szép lakot,
Hol napjaim derűs örömben' folytak
S munkálkodásba', hol a' chárisoknak
Dalolva hoztam víg áldozatot.

A régi és új bölcsék és poéták
Sok művei díszítik polcaid,
S magasb' körökbe vitt a' tiszta hit
S ihlet, feledvén e borús planétát.

Társalkodám itt a' jeles nagyokkal
S önnön tüzem kigyúlt oltárikon,
E hely vala számomra Helikon.

Czaczád búbájos ifjúsága nézett
Arany rámából rám és nárczisokkal
Foná be lantom ihlető igézet.

1925

Epitáfium

Jó anya szíve pihen itt,
Álmodva szépet Szerettiről,
Kiket emléke éltet.

1926

Mariannának ***-ik nevenapjára

Minden szépet és jót
Szívemből kívánok,
Teljesüljenek a
Fehér leányálmok.

Nyíljanak kertedben
A misztrikus rózsák,
Legyen szebb e versnél
A boldog valóság.
Gyalu Bácsi

U. I.:
S legyen oly derűs életed,
Mint amilyen sötét hajad,
Ne bántson soha semmi gond,
A rímmel most adós marad:
Fönti.

1926

Japánosan,

köszöntő Marianna születésnapjára

Minden tavaszról őrizz meg magadnak
Egy szál virágot, egy sor éneket,
Az évek akkor el hiába halnak,
Mindig dalosabb kerted lesz neked.

1926

(Csenei Magduskának)

Gyula bácsi költő,
A tolla meg töltő,
De ezt csak úgy mondja,
Mivel más a gondja.

Magduska ma fázik,
A mackó meg ázik,
Pepilió piktor
Pingál és pipázik.

*

Bobbi, Pipszi két kutyuska,
Jó kis leány a Magduska.
Pepilió jó festő,
De most esik az eső!

*

Kicsike kis fruska,
A neve Magduska,
Szereti a Böskét,
Ugrál, mint a szöcskék.

1926

(Hiába...)

Hiába, mégis szép az élet
És én sem vagyok csúnya ám,
Apám Attila volt, ellenben
Mózes vala a nagyapám.

1926?

Dedikáció

Kedves Bobom, barátaid a Borban
(Mely Gárdonyitól örökkévaló)
Küldjük ez ibolyát s kívánjuk nyomban,
Hogy juttasd Hozzá, Ibolyafaló!

1926?

Szonett, színházi, Jenőhöz

Balla, a bella Venezia lány
És halk szívű szerelmese, a bús
Kritika apja, a szegény Palágyi
És Andor zord bakója, noha dús

Választék van művésznőkben, akik
Fiatalok, de hajh, időnk lejár,
És az opera, dráma és a víg
Játék terén nincs bő repertoár.

Balla, ne légy oly szigorú, amily
Szigorú voltál eddig, drága Bill,
S ne vedd e verset másnak, mint ami,

Légy újra jó barátom, mon ami,
Különben írok egy paródiát,
Mely égbe és sajtóperért kiált.

1926?

A darvadozás

Itt élt s darvadozott a magyar föld és a magyar nép
Hű és tisztaszivű íróművésze: Tömörkény.

1927

Nászajándék

Icukának

A tavasz minden ragyogását,
A nyárnak minden melegét,
Az ősz minden színes pompáját
S a tél minden költészetét
Szívből kívánom Icukának
És minden fényt és semmi árnyat

A homlokára. Így mintázza
Papp Jóska, a pápa szobrása.

1927

(Hosszú éveken át...)

Hosszú éveken át e falak közt szózatot ajkák
Hirdették nektek: szent a hit és a haza!
És ti e leckével a halálba mentetek értünk,
Áldott, hősi szivek: férfiak és magyarok!

1927

Költői verseny

Babits Mihály verse

Bolyongtam búsan bűgva
Mint helyettes tanár
A dalok ligetében,
Míg harsogott a nyár.

Ma már nem én bolyongok,
Bolyongjon a bolond,
Baumgarten borul rám
S már síma a porond.

Farkas Imre dala

Átmegyek a Tiszahídon
S ott vagyok a magyar Lídón,
Megkeresem, megtalálom
Az én úri társaságom.

Karinthy Frigyes verse

Főfasor száz,
Most jön a láz,
Bár helyes a rím, a sor,
De tudd meg olvasó,
Főfasor száz,
Ezt nem találsz,
Mivel legfeljebb félszáz szám van
Egyáltalában.
Különösen nyárban.

Kassák Lajos verse

Most egész értelmesen fogok írni.
De nem erőltetem meg magamat.
Népünnepély. Belépti díj.
Nincs szabad bemenet a kertbe.
Proletároknak kívül tágasabb.
Az universum valamivel nagyobb méretű.
Szervezzétek meg az organizációt!
A Dokumentum egyenként kapható!

Kosztolányi Dezső verse

Dadám, az édes, barna, áldott,
Sokszor kivitt az újszegedi parkba
S míg rímeket firkáltam én a porba
Egy közös törzsőrmesterrel cicázott.
Kicsiny szívemben ekkor csöndben ébredt
Valami sejtés, hogy mily mély az élet,
Kitágultak a távol horizontok
És éreztem, hogy a dadám ma boldog!

Szép Ernő kis versikéje

Újszegeden vígan, mint a
Szó, repül a forgóhinta,
Táltosom te vagy, faló,
Kék ló, tiszta ló!

Tóth Árpád verse

Újszeged,
Csöndes est,
Az Estet megveszem,
Nyersen
Egy őszi barackot eszem
S elolvasom a versem
Szerelmesen.

1927

Kosztolányi Dezső

Élők

(Stílusparódia)

Jövendő holtak.
Ma vannak még, de holnap már csak voltak.
Az utcán járnak, a szobában ülnek.
És néha hegedülnek.

Írnak, írnak
Az egyik oldalára a papírnak.
Vesznek,
Könyvet keveset, annál többet esznek.

Megőrnülnek
És különféle blokkba tömörülnek.
Nekem témák,
Mint a gyogyepedagógusnak a némák.

Az ereikben száguld a piros vér,
Mely néha nem is oly nagyon piros,
Az egyik soffőr lesz, a másik hóhér,
Vagy trafikos.

Van, akinek kedvence a saláta
S aki fűbe harap,
Van, aki a puskaport föltalálja
S aki unalmas, mint egy színdarab.

1927?

(Kisregénykém...)

Kisregénykém közlését is várom,
Csak az enyém maradt el a nyáron.

1927

Mariannának

Japánosan

Az őszi szél mélézó, monoton
Nótákat hárfáz a cseresznyefákon.
Ők alszanak s a vedlett lombokon
Jövő tavasznak vágya ül sovárgón.

*

Neked még mindig új tavaszok jönnek
És még sokáig jönnek tavaszok

S ha megérint is fuvallata ősznek,
Sötét hajadban vígan andalog.

1927

Olympiai óda

Bástya, arany-pajzsos szülőanyám te,
Nincs nekem a te ügyednél fontosabb
És a vasárnapi viadalnál,
Melyben megbírkózunk Sabáriával.
Sok diadalt is arattunk a versenyeken
(Bár néha kupán is vágott a kudarc,
De ezt csak zárjelek közt zengem,
Hogy az avatatlanok ne hallják)
S ékesítéink tripusokkal házunkat
És ezüst serleggel, okirattal.
Illatozó koszorút
Sokat nyeréink. Fényesek érdemeink
Nesztelen rúgásban a pályateren.
(Bár néha nullára leégtünk.)
Acht, Kronenberger, Weiglhoffer,
A védelem nemtői segítsenek,
(S ne kelljen hívni a mentőt.)
Hogy mindig szüzen maradjon a bástyakapu!
Steiner, Tóth és te Simóka főleg,
Fürge főura a büszke Tizának,
(Ha ugyan nem változik addig a halvesor.)
Höss, Varga, Beck és Pomacsek esetleg
És Ábrahám, te a Bástya kebelében,
Ti hátvéd, halvesor, csatársor, közép.
Ti piros-feketék mind, valahányan vagytok,
Előre, üdv, tempó, szerencse fel, evoé,
Rajta, hipp, hipp, hurrá, győzelem!
Herczeg, hátha megjön a Gól is!

1928

Előszó

(Pásztor Zoltán dalaihoz)

Magyar éjszakában
Pásztortüzek égnek,
Tüzei emléknek,
Tüzei reménynek.
Magyar hajnal táján

Pásztor-nóták szállnak,
Nótái a közel
Nagy föltámadásnak.

1928

Két vándor

(Petőfi nyomán házi kezelésben)

Honán kül Tarnay,
Honában a Fodor,
Magas tervek között
Egy helyben vándorol.

De míg a Fodor megy
Csüggedt lépésivel,
Műsoron Tarnay
Gyorsan sikamlik el.

Fodornak ajkain
Míg néma csend honol,
Tarnay Gáspár apó
Víg hangokat danol.

Intendáns elmarad,
Ellenben Tarnay
Kétéves szerződést
Tud hosszabbítani.

De Fodor s Tarnay
Oly gyorsan szerepet
A színház térein
Miért cseréltetek?

Hallgatnak a lapok
S ballagva lejtének,
Míg gyors szökés helyett
Direktor dalt zeneg:

Az elnémult Fodor
Kedvét vesztette el,
A boldog Tarnay
Magas bruttóra lel.

1928

Hozzá

Bölcs és szelíd, komoly, nemes ez állat,
Türelmes és őszinte, tiszta, jó,
Ó emberek, csak hódolat s csodálat
Illeti őt, mint egyenes adó!

1928

Gyönyörű szép május éjjel

Gyönyörű szép május éjjel, fáj a szívem nékem,
Elmerült az üdvösségem valaki szemében.
Ha ez a szem rám ragyogna, szép májusi éjben,
Minden csillag lehullana s ő ragyogna nékem.

1928

Barna hajad

Barna hajad árnyékában felejttem a gondot,
Édes asszony, hogyha látlak, úgy vagyok én boldog,
    úgy vagyok én boldog.
Barna szemed ragyogása éjszakámba fényt vet,
Tavaszi éjben jó lett volna találkozni véled,
    találkozni véled.

1928

(Öreg művész...)

Öreg művész, ifjú szép lány,
Ahogy nézem őket,
Ez a magyar szomorúság,
Virágozó őskert.

1928

(Papucs alatt...)

Papucs alatt nem virul más,
Csak búsulás és lapulás,

De azért csak szép a papucs,
Mint műemlék! Éljen a puccs!

1928

R. Étsy Emiliának, japánosan

A szőke erdőt bíborral borítja
A csendes ősz s míg a levél perreg,
A végtelen ködét vígan hasítja
Örök tavaszba zuhanó sereg.

1928

Mézeskalács recipe

Szív küldi szívnek szívesen,
Használják egészségesen!

1928?

Csízó az 1929. nem közönséges évre

Magyarom, új évnek hajnala virrad rád,
Fogadd el tőlem e víg Abracadabrád,
Ez idén megszűnik számos magyar átok,
Addig is b. u. esztendőit kívánok.

Tizenkét hónap lesz ebben a szép évben,
Februárban huszonnyolc nap egy végétben,
Tavasszal húsvét lesz és télen karácsony,
Európában nagy muri túl a rácson!

De előbb farsang lesz itt állapotja
S talán színre kerül jó marsall Dorottya
És ha a kritika nem lesz szörnyen cserző,
Még sikert arathat némely helyi szerző.

Hét város versengett a dalos Homérnak
Bölcsőjéért, most meg dicső Radoméznak
Fog diadalívet emelni hét város,
Egyik-másik híres Szegeddel határos.

A torony aljáról meg ne feledkezzünk,
Csonka parlamentjét szívrepesve lessük,

Új virilis lista tagjai mint fognak
Új adót emelni a nemes városnak.

A Duna jegén is, majd ha fagy, úgy mondják,
Nagy dolgokat fog még megérni az ország,
Hiszen a jég hátán élünk már mióta,
S hosszú idő óta mindig egy a nóta.

Baumgarten pénzét, aki író kapja,
Különb módon él egy évig, mint az apja,
Nobel békedíjat pedig adják annak,
Aki békét hoz a békétlen magyarnak!

Szeged szebb lesz, mint volt, hiszen ötvenéves
Születése napján ünnepe lesz, fényes,
Attól tartok, több lesz a fény meg a pompa,
Mint a boldogulás, haladás valóba.

De a külvárosban bezzeg csatornáznak,
Épülnek a tágas, tiszta munkásházak,
Módos polgár lesz ott minden proletárból,
Mire H. G. Wellsnek új napja világol.

Demokráciánk is fejlődik az évben,
A teremtő munkát megbecsülik szépen,
Jólétét magának ki megteremtette,
Azt külön díjazzák, adta-teringette.

Ebben az új évben, míg csak régi nem lesz,
Minden reménységünk a legszebb rendben lesz,
Úri vadászaton nem fázik a hajtó,
És új választáson választ a választó.

Most pedig mégegyszer minden jót kívánok,
Találják meg egymást a szerelmi párok,
A direktor bruttót, kórista a kontót,
Kormányfőtanácsos a magasabb ordót!

1928

Sírföliirat

Legjobb édesanya hamvai nyugszanak itten:
Lelke tovább virraszt: őrizi gyermekeit.

1929?

Bauda Vilmosnak

Japánosan

A nagy világban annyi palota
És padoga és villa, fényes, ékes,
De e világon semmi és soha
Nem szebb, mint egy lélek, mely téged érez:

Magyar bánat!

1929

(Makáma)

Nagyérdemű közönség! - Szép hölgyek, jó urak, tessék, tessék! -
Panorámában látható minden nevezetesség. - A világ minden szépsége
és csodája - és minden szépség és csoda koronája: - a női nemnek
varázsa és bűbája! - Itt szunnyadnak az álmok és a vágyak, - melyek
táncba vitték egykor a bokákat, - ezer évnek ritmusa itt szunnyad,
- várva jeladását valami mágusnak. - Itt alszik, mint boldog
Csipkerózsa, - sok mindenféle muzsika és nóta, - itt megfagyott a
táncnak üteme - és várja, hogy fölengesse a zene. - Itt alszik
Judit, akinek haláltánc - megváltást hozott egykor hazájára, -
itt alszik Salome hercegisasszony, - itt alszik a királyi Aida, -
itt alszik Mona Lisa, - itt alszik a szelíd Mária Antónia, - itt
alszik a szilaj Carmencita, - az édesbús Vecsera Mária - és a tűzről
pattant Dobó Katica - és a diadalmas Cinka Panna. - De íme, itt az
éjszaka, - valami rejtelmes muzsika szavára, - úgy érzem, álomba
ringatózom - s ők akik nem élnek, - mintha varázsütésre ébrednének.
- A régi táncok lelke feltámad, - a régi gyönyörűség és régi bánat
- felcsendül lelkünkben - és felpezsdül tagjainkban. - Szép hölgyek,
jó urak, - már mozdul is e sok bűvös alak, - a mester hadd pihenjen,
- a tánc induljon és a zene zengjen!

1929?

(Philoktetesként...)

Philoktetesként Lemnos szigetén,
Magányosan elvázom lassan én,
Még néznek rám az örök csillagok,
Szemem sötétje még ragyog,
A csönd és bánat tengerén
Vitorla egy se leng felém

S hiába sírok égre fel,
A terméketlen hab felel.

1929

Ferenczy István szobrász emlékére

A magyar lélek a vésőre várt,
Mely a magyar márványba öntse.

1929

(Az ég ívén...)

Az ég ívén halvány ragyogással
Szivárvány kél az eső nyomán,
Mebirkózva a fekete gyásszal,
Mint győzelmi zászló

Az ég ívén halványan földereng
A szép szivárvány és az emberek
Közönnyel nézik a remény jelét

1929

(Kovácsműhelyben...)

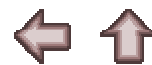

Kovácsműhelyben a temető mellett
Izmos legények a vasat verik,
Az üllő és kalapács énekelnek,
A temető hallgat.

1929

(A szavak...)

A szavak oly ostoba, gyöngé, nyavalyás

1929

(Borús felhők közt...)

Borús felhők közt megjelen
Sápadtan az örök remény,

Boldogtalan az ég alatt:
Talán még nekem is izen.

1929

(A szomszéd ablakból...)

A szomszéd ablakból időnkint
Szívembe zsong egy drága zaj,
Derűs, meleg madárcsicsergés:
Gyermek kacaj!

Mínta egy boldogabb világból
Üzenné valaki nekem,
Hogy van öröm, ifjú, áldott,
Felhőtelen!

1929

(Van életünkben...)

Van életünkben egy nagy pillanat,
Mikor érezzük, mégis érdemes volt,
Ragyog a szemünk és ragyog a mennybolt
S mi elfelejtünk minden árnyakat.

Lehet, hogy minden káprázat csupán
S az ember egy bús életen keresztül
E pillanatot keresi, mely eltűnt
S hiába néz az elillant után.

1929

(Csodaszép...)

Csodaszép május elsejéről
Daloltál egykor Heine...

1929

Nietzsche

Már túl volt minden vidám bölcsességen
S bús balgaságon, homloka mögött,
Mint denevérek a fekete éjben,
Úgy kóvályogtak a sötét ködök.

1929

(Halottak napján...)

Halottak napján, édes jó anyám,
Ha majd utad a temetőbe visz,
Gondolj szelíden elbúsulva rám,
Gondolj szegény, rossz gyermekedre is.

1929

Rossz órában

Ady Endre, rég csillag ő már,
A fénye mindig tisztábban ragyog.
És fájó földi féreg hallgatok
És szenvedek. Ó jaj, hogy még vagyok.

1930

(Erdélyből jönnek...)

Erdélyből jönnek, egyre jönnek,
Fehér-fekete hadsereg,
Győzelmesen jönnek a könyvek,
Magyar szíveket véve meg.

1933

(Valaki játszik...)

Valaki játszik a szomszéd szobában,
A billentyűkön

1933?

(Nem adtam mást...)

Nem adtam mást, csak amim volt,
Egy szívet, mely fájt s dalolt,
Életem a boldogságnak
Elzokogott vágya volt.
Jöjjetek új énekekkel
Millióknak

1933?

(Van, aki tévedésből...)

Van, aki tévedésből jö e földre
És itt mindvégig idegen marad,
Szeret kisétálni a temetőbe
És várják őt egy másik csillagon,
Magányosan kószál és eltűnődve,
Szívében a titok s a fájdalom
Az emberek között

1933?

(Egy régi kispap...)

Egy régi kispap néz ma rám
A holdas május éjszakán.

Szemében tiszta fény ragyog
És azt suttogja: én vagyok.

1933?

